

Nominaties

1.

Het beschrijven van een baan – Victor Frölke

Een filosofisch gedicht vol literaire verwijzingen waarbij een simpele wandeling al vrij snel uitloopt op een vraag over de zin van het bestaan. Die zag ik niet direct aankomen!

Er zitten mooie zinnen in 'wolken zeilen aan de sterren voorbij' en naar mijn smaak iets te simpel rijm 'morgen..zorgen.'

Leuk de verwijzingen naar Reve en de straatnamen. Het gedicht voelt echter wat haastig afgemaakt?

Zou het niet mooier zijn geweest als de wandeling langer duurde, met meer verwijzingen naar straten en schrijvers die daar woonden?

Cijfer 8,5

Het beschrijven van een baan

's Avonds laat als ik uit wandelen ga,

Of meer precies, mijn krappe huis ontvlucht,

Passeer ik het Borssenburgplein

En vraag me af waartoe wij op aarde zijn.

De wolken zeilen aan de sterren voorbij.

Ik denk aan het werk van morgen

Waarop niemand zit te wachten.

Mijn tanden knarsen. Ik heb geen zorgen.

Wag ik een sprong van de P. Kramerbrug?

*Neen. Verlangend kijk ik op naar Schilderskade 66-I,
Waar Reve zijn meesterstuk schreef in eenzaamheid,
En keer vlug langs de troep op straat naar mijn geliefde terug.*

2.

Van der Helstplein/Herinnering aan Johan 8 – Patricia Put

top:

fijne flow; verhalend; thema dubbel verweven in gedicht door herinnering, door de liefde, door de verhuizing; ik werd hier vrolijk van. Mooiste zin: God mag het weten, maar die zat niet in de klas.

tip:

kijk of je consequent wil/kan zijn met het concept: 4 regels eindrijm aa, bb, witregel, cc, dd, witregel etc. Kijk of elke zin of bijzin een werkwoord nodig heeft

---

Van der Helstplein/ Herinnering aan Johan

Meisje van 12, lang blond haar,
Vol verwachting, zo stond ik daar.
Om op tijd bij jou te zijn –
Stille liefde – naar school via het
Van der Helstplein.

Spinoza Mavo, drukke klas
Altijd kijken of JIJ er was..
Knappe Johan, twee banken achter mij,
Mijn eerste liefde, dat was jij.

De klok op het plein meldde de tijd,
Ik was vaak te laat, de tel volkomen kwijt.
Dacht niet aan leren, alleen aan jou
Rennend naar school, met blote benen in de
winterkou.
Eenmaal op school, zag ik jouw blik,
Je maakte me week maar je gaf geen kik.
Knappe Johan, leukste jongen van de klas,
Zag nou geen enkel meisje hoe sexy je was?
Ik droomde over liefde, de eerste keer,
En elke keer als ik jou zag verlangde ik steeds meer..
Dat jij zou zeggen: "ik ben ook gek op jou";
Onzeker meisje in de winterkou.
Toen kwam de dag dat jij er niet meer was,
Mijn ideaal verdwenen uit die drukke klas.
Plotseling verhuisd, mijn wereld stond stil,
Zooo verdrietig was ik, alles was koud en kil.
Een schooltijd die voor mij niet gelukkig was,
Zonder Johan in de Mavo-klas.
Het leven leek zinloos, voelde me verloren,
En van jou zou ik nooit meer iets horen..

Nu ik ouder ben, komt de herinnering dichterbij
En vraag ik me soms af: denk je ook nog wel eens aan mij?
Was het anders gelopen als ik je had verteld hoe verliefd ik op je was?
God mag het weten, maar die zat niet in mijn klas.

Soms loop ik wel eens over het plein,
En denk hoe het had kunnen zijn.

Ik zie je zo voor me: net als toen..

Wat zou ik die tijd graag eens overdoen!

3.

A perspective Study (after Thérèse Schartze) – Kimberley Chung – 8

top:

een gedicht als een schilderij, perspectief gebruik past goed bij het thema van de wedstrijd, dromerig en vol vuur en verlangen, goed gebruik van herhaling en associaties

tip:

a token of hope eigenlijk overbodig, net zoals from scratch

**A Perspective Study
(After Thérèse Schwartz)**

**A sketch of Granny Smith
dyes the leaves apple green,
after the cherry blossom rain
sways through the square.**

**Hoping,
you know how much I miss you,
when you see how the petals tucked away
spring,
and took out a spoonful of summer.**

**A portrait of your face
rests in my palm,
roseate dust coats my heartstrings.**

**Hoping,
you step out from the frame,
take my hand, and waltz together on the square.**

A painting made from scratch
of my tears.
A token of hope!
Born from my healing heart.

Hoping,
the world would get better like me,
as I pour the flaming hues
of a rising phoenix
out into the open square.

[vertaling:]

Een perspectieftekening
(naar Thérèse Schwartze)

Een schets van Granny Smith
kleurt de bladeren appelgroen,
nadat de kersenbloesemregen
door het plein zwaait

Hopend,
dat je weet hoeveel ik je mis,
wanneer je ziet hoe de bloemblaadjes
de lente inslaan,
en er een lepel zomer uithalen.

Een portret van je gezicht
rust in mijn handpalm,
rooskleurig poeder bedekt mijn hart.

Hopend,
dat je uit de omlijsting stapt,
mijn hand pakt, samen dansend over het plein.

Een schilderij gemaakt van
mijn tranen.
Een teken van hoop
Geboren uit mijn helende hart.

Hopend,
dat de wereld beter wordt, net als ik
wanneer ik de vlamme tinten
van een rijzende feniks
over het open plein giet.

Twee Speciale vermeldingen (ex aequo tweede)

1.

Thérèse Schwartzplein – Alexander Bodrov

Een gedicht en raadsel in één. Mooi hoe de wiskunde en getallen (kwadraat, drie, het vierkante plein) terugkeren.

Intrigerende verwijzing naar de 3 meisjes en de ene in het rood, als lezer voel je dat het om een tragedie van verloren onschuld kan gaan.

In 2 coupletten weet de dichter spanning op te bouwen, dat is knap.

'Weesmeisjes, schoon en puur'

en even later 'zonder goed' (zonder kwaad) Mooi woordspel.

Cijfer: 8.5

Thérèse Schwartzplein

't Kwadraat is groot

Het plein is klein.

Drie meisjes op de muur

Met eigen lot,

Met eigen doel,

Weesmeisjes, schoon en puur.

'T kwadraat is groot

Het plein is klein

De derde is in rood

Zit zonder goed

En zonder kwaad

Zij zit alleen, apart, omdat ...

'T kwadraat is groot

Het plein is klein.

2.

Cullinanplein 8 - Dick van Welzen

top:

origineel gebruik van eigen werkwoorden; vormvast; omarmend eindrijm ; thema expliciet aanwezig en impliciet; er is spanning en verwachting

tip: Ga door!

Ho hoge panden, de opgestapelde boeken
ompleinen ons al, wanden verhalen over reizen
de grote ster van Africa helpt ons graag zoeken
maar hoe ver weg blijkt vandaag dichtbij te zijn?

Wacht maar af, in de jonge bomen klinken
pardoes allerhande vogels, komen van even
overal, ze nestelen zich hier en vlinders drinken
uit je glas, het bier begint spontaan te zweven.

De zwaartekracht lijkt plotsklaps uitgevallen
dus niemand klettert zomaar van z'n fiets
en in de lucht blijft vuurwerk knallen
in de verste verten echter theatert niets.

Toch spektakelt spoedig deze eerder blinde
vlek geheid, oogst voor De Pijp grote eer

o caféterras, open u, en gelukkig vinden
we daar onze geslepen woorden weer.

Steenworp afstand moet je zuiver kloven,
met één klap, uit zak en as verrezen, samen

fonkelend komen onze zinnen alles te boven,
luister, geëchtheid door de muren en ramen.

De winnaar

v.d. Helst – Annelies de Bruin

Een bespiegelend gedicht met rake observaties, het mooie én het lelijke, de doorgegeven
jointjes en de verlichte lokken worden belicht.

Nog meer van dit soort details had het gedicht nog sterker gemaakt.

Er is mooi tussenrijm: ergens, nergens, plein, fontein, omhelst, van der Helst, in plaats van
eindrijm, wat het onverwachts en speels maakt.

Zeer mooi is "platanenhemel".

Hoewel wat kort, is dit gedicht zoals het plein: een sombere parel.

Cijfer 8.5

---

v.d. Helst

ik was op zonovergoten

plekken

ergens

nergens was er

donkerder plein
dan het van der Helst

het is er niet weids
niet ruim
zoals deze plaatsen
horen te zijn
zelfs geen fontein

maar sfeer
in eet en drankhuizen,
op banken waar oude hippies
joints doorgeven,
mondharmonica spelen

lampen schijnen
onder voetstappen,
die lokken,
verlichten
doen thuis voelen

waar platanenhemel
wordt omhelst
door blauwe deuren

het van der Helst
somber pareltje
in de Pijp
